

Tarotkaarten & vorige levens

Hersenspinsels en zelfgewoven webben

*'Ik zie de middeleeuwse
vrouw in armoedige kleren
zitten, spinnend aan een
ronddraaiend wiel'*

Barbara stuurt reïncarnatietherapeute Marianne Notschaele een mail met de vraag of ze voor haar de Isis-tarot wil leggen. Wat laten de kaarten weten? Hoe pakt Barbara de aangereikte informatie op? Kan een kaartlegging duidelijkheid geven over haar creatieve talenten en inkomsten? We maken kennis met vorige levens van Barbara, die niet allemaal even vrolijk verliepen: ‘Oh, wat erg! Zo jong, zo jong, haar leven was nog niet eens begonnen.’

TEKST: MARIANNE NOTSCHAELE-DEN BOER

Barbara schrijft: ‘Onlangs ben ik een nieuwe weg ingeslagen qua werk en heb ik mijn eigen creatieve bedrijf gestart. Ik loop echter volledig vast. Ik zie het niet meer, ik weet niet hoe ik geld kan verdienen met mijn creaties, weet niet wat echt bij me past, het vloeit niet. Ik voel me geblokkeerd. Opvallend is dat ik ook lichamelijk verstijfd lijk, mijn armen verliezen in kracht en mijn spieren zijn verkrampd. Ik wil echt graag van mijn creaties leven, maar ik weet even niet meer hoe. Kan je me helpen om dit duidelijker te krijgen?’ Bij het lezen van Barbara’s tekst komt direct een eerste beeld door, nog voordat ik de kaarten voor haar heb gelegd. Ik zie een jong meisje huppelen in een grote tuin, met op de achtergrond een landhuis in Engelse stijl (1770-1820). Het meisje heeft een wit jurkje aan, een grote strik op de rug en kleine witte strikken in het haar. Ze is nieuwsgierig van aard. Het beeld komt uit een vorig leven van Barbara, waar er weinig door haar ouders naar haar werd omgekeken. De familie waarin ze geboren werd vond dat kinderen opgevoed dienden te worden door gouvernantes en dienstbodes.

Verdronken

Ik mail Barbara terug: ‘Je had in dat leven geen broers of zusjes. Je leefde in je eigen (poppen)wereldje. Ik zie een hele mooie, ijzeren kinderpoppewagen en poppen met porseleinen gezichtjes. Vanaf dat je een jaar of drie was, mocht je buiten in de grote tuin spelen die bij het landhuis hoorde, onder begeleiding van een volwassene die dan op je paste. Je werd steeds nieuwsgieriger en op een dag dribbelde je met kleine pasjes rond in de tuin van het landhuis. Je ging verder dan gewoonlijk en liep in de richting van een grote rechthoekige vijver. Jouw zinnen uit je mail passen in wat er verder gebeurde: je sloeg als nieuwsgierig kind een nieuw tuinpadje in, “liep vast” in de bosschages die groter en hoger waren dan jij als peuter was. De zon schijnt, maar het is wel koud. ’s Nachts heeft het licht gevoren. Als je voorbij de bosjes bent en naar de vijverbak toe dribbelt, zie je “water dat niet vloeit”: bevroren water. Je raakt het aan, het is koud. Je klautert erop, maar valt door het dunne laagje ijs heen in het water eronder. Je kan niet zwemmen. De gouvernante die op je moest letten, is te ver weg om jou te kunnen horen roepen of huilen. Je lichaam in het water krijgt het koud, verstijft. Je armpjes verliezen kracht, spieren verkrampen. Je verdrinkt in de vijver. De gouvernante die jou levenloos vindt, kan alleen maar jammeren. Paniekerig haalt ze je uit het koude water en brengt je terug naar het huis, roepend: “Oh, wat erg! Zo jong, zo jong, haar leven was nog niet eens begonnen. Hoe moet dat nou met mij, straks word ik ontslagen, ik had beter moeten opletten?”

De kaarten

Barbara is ‘pas begonnen met een nieuwe weg inslaan’. De oude emotionele wond van een onaf peuterleven gaat daardoor onverwachts open. Net als de peuter van destijds, verkeert ze nu in een beginnersfase (van haar werk). De paniekerige gevoelens en gedachten van de gouvernante heeft ze op zielsniveau opgeslagen: ‘zo jong, hoe moet dat nou, straks heb ik geen geld om van rond te komen’. In de mail leg ik uit: ‘Het zijn niet jouw gedachten, ze behoren iemand anders toe. Misschien kun je een tekening maken van dat kleine meisje en gaan

beseffen dat ze als peuter is overleden, met daarnaast een tekening van jezelf in “beginnende werkfase” en de verschillen benoemen. Dan stap je energetisch gezien uit zo'n vorig leven en kun je de beperkende zinnen (die bij dat meisje en haar gouvernante horen en niet bij jou nu) los gaan laten.' Verder schrijf ik voor Barbara op, wat er in me opkomt wanneer ik me op de blind getrokken tarot-kaarten focus en de kaarten leg met het accent op haar en haar bedrijf:

Verleden (10. Rad) – Heden (16. Prikkeldraad) – Toekomst (35. Bloemenkorf), allemaal op hun kop getrokken. Barbara zit vast, maar er is transformatie op komst!

10. Rad – Verleden

Er speelt nog een ander vorig leven, eentje in de Middeleeuwen. Een leven als vrouw die hard moest werken, een spinster. Ik zie haar in armoedige kleren zitten, spinnend aan een ronddraaiend wiel. Besef, dat je in dat vorige leven geen andere middelen had om in je levensonderhoud te voorzien. Nu heb je dat wel. Je hebt sociale media die je kunt inzetten. De vrouw toen, zat vast in een klein dorpje en was afhankelijk van wat er daar alleen was. Te weinig dorpsbewoners hadden gesponnen wol nodig. Nu ligt met social media, zoals Instagram en Facebook, de wereld aan je voeten! Je bereik is veel groter om in je le-

*‘Bevroren water... Je raakt het aan en klautert erop.
Maar het ijslaagje is te dun...’*

‘Laat mensen los uit je omgeving die alleen van je willen profiteren, anders stagneert je creatieve proces’

Barbara Van Ransbeeck

vensonderhoud te voorzien en geld te verdienen met wat je kunt. De kaart zelf, op z'n kop, geeft aan: laat alles aan het lot over. Het is een mooie en zonnige kaart: de boel gaat weer draaien, ook al staat alles tijdelijk even op z'n kop in je leven.

16. Prikkeldraad – Heden

Je ziet het tijdelijk niet meer zitten, je voelt je gevangen, achter prikkeldraad, alsof je niet meer uit de situatie kunt komen. Een sombere kaart, die matcht met hoe je nu de boel als uitzichtloos ervaart. De kaart zelf, op z'n kop, geeft aan: weldadige crisis geeft geestelijk inzicht, bevrijding. Het heden gaat over aan de slag gaan met wat je onder andere nu te weten komt: emoties uit een vorig leven begrijpen en een plek geven. Doorgaan als volwassene met talent.

35. Bloemenkorf – Toekomst

Een zonnige kaart, die staat voor succes, bloei en groei. Focus niet op anderen die jou voorbij lijken te streven, maar leg het accent op wie *jij* bent en wat *jij* voor speciaals kunt met tekenen en schrijven. Benader redacties van tijdschriften om te vragen of je voor ze mag werken. Bied eventueel tijdelijk - je diensten aan tegen een aangepast tarief, zodat meer mensen je werk kunnen leren waarderen, met optie tot blijvend werk aanleveren. Laat je werk veelvuldig zien op social media, schroom daarin niet. De kaart zelf, op z'n kop, zegt: pas op voor je lieve centjes, anderen kosten je zorgen en geld. Dat wil in jouw geval

zegen: bepaal hoeveel jij wilt verdienen voor jezelf, omdat je dat nu eenmaal nodig hebt om van rond te komen. Laat mensen los uit je omgeving die alleen van je willen profiteren. Anders stagneert je creatieve proces.

Ik sluit mijn mail af met: 'Barbara, dankjewel dat ik in jouw hoofd/herinneringen mocht "kijken". Groetjes en een fijne dag en toi toi toi met al je creatieve werk!' De aantekeningen van de tarotessie berg ik op in een map. Ik verwacht eigenlijk nog een reactie terug, maar nee. Barbara laat niets weten. Tot ik een maand later een mail krijg: 'Een tijdje terug deed je voor mij een tarotreading, ik wil je daarvoor nog bedanken. Ik vond het een hele leuke ervaring die ik niet snel zal vergeten. Met de info die je me doorgaf, ben ik aan de slag gegaan. Ik schreef er een tekst over, zoals je aanraadde. Ik heb 'm als bijlage aan deze mail toegevoegd. Het lijkt me heerlijk om dit verhaal in ParaVisie Magazine te kunnen delen. Ik ben benieuwd naar wat mijn toekomst me zal brengen. Nog eens bedankt voor je wijsheid en prachtige mail. Lieve groetjes, Barbara.'

Schuldgevoelens

In de bijgevoegde tekst schrijft Barbara terugblikkend: 'Deze zomer zat ik vast. Ik was net gestart met mijn eigen bedrijf als illustrator/schrijver/copywriter, maar het stroomde nog niet zoals ik had gehoopt. De goesting, de liefde en passie voor woord en beeld waren er in overvloed, maar de druk om er geld mee te verdienen woog te zwaar en werkte verlamdend. Het leek erop dat ik mezelf

tegenhield, zelf de saboteur was van mijn leven. Ik raakte er in mijn eentje niet uit. Vanuit mijn grote fascinatie voor vorige levens nam ik contact op met Marianne. Ze deed een tarotlegging op afstand voor me en sprak in haar mail uitgebreid over een leven van mij als een klein meisje in een groot Engels landhuis. Het guitige meisje leefde in haar eigen fantasiewereld, verzong hele verhalen in haar hoofd met haar poppen, omdat haar ouders niet echt veel naar haar omkeken. Ze verdrong tijdens een van haar nieuwsgierige ontdekkingstochten in de vijver achter het landhuis. De meid die haar niet had kunnen redden, zat vol schuldgevoel dat ze op het meisje had ingeprent. Bij het lezen van het verhaal werd ik emotioneel, maar niet per se van verdriet. Ik kon het verhaal goed plaatsen en zag in dat meisje mijn eigen innerlijk kind: die speelsheid, die fantasie, dat herkende ik helemaal. Eindelijk kon ik mezelf daar een mooie visuele voorstelling bij maken. Ik zag dat kindje dan op mijn borstkas liggen terwijl ik het troostte. Ik maakte tekeningen van het meisje en schreef een lieve brief aan haar én aan de meid waarin ik hen uitlegde dat het niemands fout was en dat ik mocht ontspannen: ik heb wel een vijver in m'n tuin, maar die is ondiep en ongevaarlijk 😊. Het verdrinkingsverhaal voelde voor mij als een transformatie waar ik snel doorheen raakte.'

De spinster

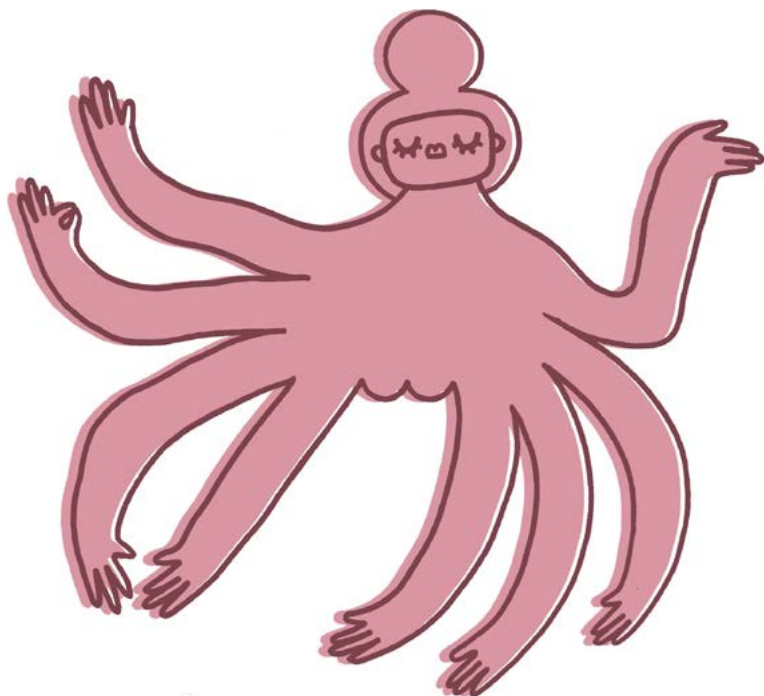
Barbara: 'Marianne sprak in haar tarotreading ook heel kort over een ander leven, maar ik werd er tien keer harder door getriggerd. Ze had het over een spinster in de Middeleeuwen, een vrouw die hard had moeten werken. Ze zag haar in armoedige kleren zitten, spinnen aan een ronddraaiend wiel. Het woord "spinnen" was me al opgevallen in de tekst nog voor ik de alinea had gelezen en ik zag meteen flashes van zwarte, grote harige spinnen voor me. Een dier waar ik erg bang voor ben en dat de laatste jaren steeds vaker opduikt op symbolische momenten. Toen ik in juni bijvoorbeeld een week alleen verhalen was gaan schrijven aan zee, kwamen er door het alleen zijn veel angsten naar boven en had ik veel dromen en visualisaties over spinnen. Ik voelde meteen dat er met dit leven meer aan de hand was. In dat vorige leven had ik buiten het spinnen en weven geen andere middelen om in mijn levensonderhoud te voorzien. Ik zat vast in een klein dorpje en was afhankelijk van wat er daar alleen was. En te weinig dorpsbewoners hadden gesponnen wol nodig. Waardoor ik ook de betekenis van "spinster" in het Engels moest gaan toepassen. Ik moest andere manieren vinden om mezelf in levensonderhoud te voorzien en daar was ik niet fier op. Nee, daar schaamde ik me diep voor. De werken na de mail van Marianne leek het alsof het leven van die spinster nog meer op me drukte, zwaar op me woog. Toen ik probeerde erover te mediteren, zag ik een vreselijk beeld voor mij: een grote zwarte spin die met haar poten in mijn lichaamsopeningen vast zat (ja, daar beneden ook, echt gruwelijk), waardoor ik niet kon bewegen. Ik voelde meteen ook een link met mijn onderste chakra, waar ik sinds ik op mijn ondernemerspad was gegaan, geen voeling meer mee had. Ik schreef een brief aan de spinster

waarin ik uitlegde dat ik nu in een veel betere positie zat. Dat ik niet vastzit in een dorp en al zeker geen mannen hoeft te ontvangen om rond te komen. Ik ben geliefd en goed omringd, heb een mooi vangnet rond mij en de wereld ligt aan mijn voeten. Ik kocht ook een miniatuur spinnenwiel van hout, dat ik op mijn bureau zette, ter ere van mijn spinster. Ik keek er af en toe naar. Maar de situatie bleef muurvast zitten en drukte zwaar op me. Ik had echt het gevoel dat zolang de info over de spinster niet getransformeerd werd, ze eigenlijk de situatie waarin ik zat bevestigde. Dus gooide ik het over een andere boeg.'

Hersenspinsels en hartspinsels

Barbara: 'Iets dat bij mij heel goed werkt, zijn opstellingen met voorwerpen. Dus trok ik naar mijn favoriete sjamaan om een opstelling te doen over mijn vorige leven als spinster. Bij een opstelling kies je intuïtief uit een doos voorwerpen die symbool staan voor concepten of personen uit de situatie waarin je vastzit en die plaats je dan in een veld. Door de dans die de voorwerpen met elkaar aangaan en de dialoog die er tussen hen ontstaat, worden openingen gecreëerd in de vastgeroeste situatie en kan de energie beter stromen. Ik had het al vaak zien gebeuren. Ik koos een klein poppetje voor mezelf. Voor de spinster zocht ik eerst naar een duistere figuur in de doos, maar die was er niet, dus nam ik een schattig boerinetje met een pastelrood kapje op haar hoofd en een dito schort. Ze had een grote glimlach op haar gezicht en droeg in haar ene hand een rieten mandje met wat eten en op haar andere arm een witte gans. Voor de spin nam ik een zwart schaakstuk en voor mijn eerste chakra een houten vierkanten blokje. Uit het gesprek met de spinster klonk vooral héél veel schaamte. Ze schaamde zich omdat ze zich had moeten prostitueren om rond te komen, ze nam hiervoor alle schuld op zich. Ze had zich volledig geïdentificeerd met dat stukje schaamte, iets dat ik ergens wel herken. Het feit dat mijn bedrijf niet meteen liep, betrok ik ook voor tweehonderd procent op mezelf. Het was niemand anders zijn schuld. En ik schaamde me er dood om. Ik durfde nauwelijks mijn eerste kwartaalrekening naar m'n boekhouder te sturen. Naarmate de voorwerpen op de tafel in dialoog gingen met elkaar, begon de spinster te beseffen dat ze meer is dan schuldgevoel alleen, meer dan de job die ze deed en dat ze heel veel liefde voelt voor ons. Ze is fier dat ik nu op mijn eigenwijze manier met woorden en beelden durf te weven. Hersenspinsels en hartspinsels creëren... Wat een mooie vergelijking! Ze zei dat ik me naast mijn creatieve werk ook mag openstellen voor andere bronnen van inkomsten, dat het geen prostitutie is als ik soms van dat creatieve pad even afwijk of een andere weg insla. Prachtig toch! Hoe we allebei in een zelfgewoven web van schuldgevoel en schaamte vastzaten, maar eigenlijk vanbinnen creatieve wezentjes zijn die trots mogen zijn op hun weefgetouwen. Dat ik voor haar een lief boerinetje koos in plaats van een duistere donkere figuur, klopte plots nog beter. Ze was immers zoveel meer dan haar duistere schuldgevoel alleen.'

*‘Ik probeer die acht
spinnenpoten nu te zien
als twee handen met vier
vingers. Handen die, net
als ik, creëren, weven en
creatief zijn’*

Dichtgewoven

Barbara: ‘Mijn eerste chakra onderging ook een transformatie. Het vierkanten houten blokje kwam onder mijn poppetje terecht en kon eindelijk weer ademhalen. En ik voelde me plots écht groter. Alsof mijn ledematen een paar centimeter langer werden. Het is nog heel onwennig, maar eindelijk opnieuw verbinding maken met mijn eerste chakra en me veilig voelen in mezelf, is echt bijzonder. Ik kijk ernaar uit om die hereniging verder te exploreren. En dan was er natuurlijk ook nog de spin. Ja, die staat symbool voor zoveel. Echt te gek. Ze is mijn angst, mijn zelfbeeld, hoe ik mezelf zag in dat vorige leven en hoe ik mezelf ook in dit leven had ‘dichtgewoven’. Mijn sjamaan raadde me aan om in de toekomst anders naar spinnen te gaan kijken, dat te proberen althans. In gesprek met hen te gaan of hen te tekenen. Een moeilijk opgave, als je weet dat ik al bij een foto in de krant opschrik en deze vervolgens niet meer durf aan te raken. Die spin wil trouwens zélf graag een andere vorm aannemen, ze wil eerder een goudvis zijn die zwemt in het geld. Klinkt prima! Ik probeer spinnen sindsdien anders te bekijken. Wat ik vooral zo eng vond, is de manier waarop ze kruipen. Al die kriebelende pootjes, mijn haren gingen er recht van over-eind staan. Ik probeer die acht poten nu te zien als twee handen met vier vingers. Handen die zoveel mooie dingen

maken, die net als ik creëren, weven en creatief zijn. En ik hoef met mijn spinsels niet eens slachtoffers te vangen, ik kan mezelf beperken tot het creatieve proces en fier zijn op wat ik gemaakt heb. Ik heb al gemerkt dat transformaties langzaam gaan bij mij. Beetje bij beetje worden die angsten minder heftig, tot ze vervagen en veel zachter worden. Ik hoop dat mijn relatie met spinnen en dan vooral waarvoor ze bij mij symbool staan, óók verzacht. Ik vind het ongelooflijk fascinerend dat er zoveel symboliek kan zitten in zo’n klein beestje. Voor mijn spinster en voor mezelf tekende ik een vrouw met acht armen. Acht armen die creëren, die floreren, die spinnen, weven en prachtige dingen maken. Én geld binnen harken, dat ook 🤔.’

Met inzichten uit twee voorbije levens, die naar voren kwamen tijdens het tarotconsult met de Isis-kaarten, ging Barbara zelf verder aan de slag. Ik vond het heel bijzonder om de uitkomst daarvan te mogen vernemen. Soms geef ik iemand via een tarotlegging per mail een vriendelijk duwtje in de goede richting op zijn of haar spirituele ontwikkelingspad, en hoor ik daar nooit meer wat van. Des te fijner is het om nu eens te vernemen dat de aangereikte informatie ter harte is genomen. •

Alles over Barbara’s creatieve werk:
www.barbaravanransbeeck.com

